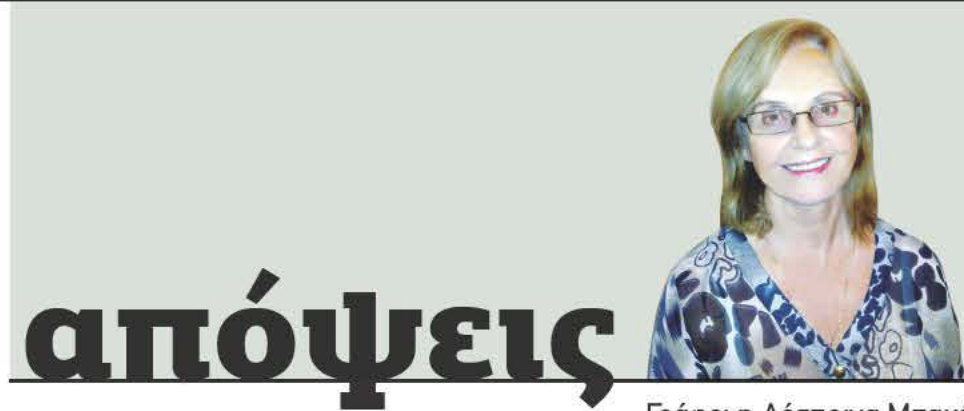


ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ της Κοινωνικής Μάστιγας του Τζόγου ήταν αφιερωμένη η Εβδομάδα που μας πέρασε. Και εξαναγκάζομαι να επανέλθω στο θέμα αυτό της Κοινωνικής Μάστιγας του Τζόγου, γιατί υπάρχουν και πολλοί συμπατριώτες μας που διακατέχονται από τα συμπτώματα του βίαιου, τυφλού και παράφορου έρωτα με τον Τζόγο. Είναι τέτοιο το πάθος τους για τον Τζόγο, που όποιος πάει να τους μεταπεισεί για τις επιπτώσεις που έχει ο Τζόγος στη ζωή τους κυριολεκτικά παίζει με τη φωτιά, το ποτάμι γι' αυτούς δεν γυρίζει πίσω και οι χιλιάδες των συμπατριωτών μας, που καλώς ή κακώς θεωρούν τον Τζόγο πρώτης τάξεως ευκαιρία για να κάνουν τα όνειρά τους πραγματικότητα, θα ξεσπάσουν με οργή σε όποιον επιχειρήσει να τους βγάλει από τη ζωή τους τη χρυσοφόρα όρνιθα. Όλοι αυτοί οι συμπατριώτες και μη λειτουργούν με το άγριο συναίσθημα της γρήγορης «κονόμας», αλλά «μυδέναν προ του τέλους μακάριζε».

ΤΟ ΠΑΘΟΣ προς το εύκολο κέρδος που είναι παράγωγο της ελπίδας με την οποία τρέφεται ο άνθρωπος έχει πάρει αναμφίβολα μεγάλες διαστάσεις σε αυτή τη χώρα. Στο Σύνδνει που κατοικώ μπορεί τα παλιά ελληνικά καφενεία να έχουν πέσει στην εποχή των ισχνών αγγελάδων, αλλά ο Τζόγος στα Καζίνα και όχι μόνο γνωρίζει άνθιση. Μέσα σε αυτούς τους ναούς της κλιδής, του πλούτου, με τα συντριβάνια, τις ακριβές πολυθρόνες, το αριστοκρατικό σέρβις, τα πολυάρθρα και πολύχρωμα φώτα που αναβοσβήνουν μέσα και έξω από το Καζίνο, μέσα σε αυτή τη μαγεία του ακριβού θεάματος, το πάθος προς το εύκολο κέρδος μετατρέπεται σε μανία, σε σημείο που να παίζονται μέσα σε λίγες ώρες ολόκληρες περιουσίες. Όπως εκτιμά ο Ευρωπαϊδης στην «Ιφιγένεια εν Ταύροις» η ελπίδα τρέφεται από την ανθρώπινη κακομοιριά. Ο ταλαίπωρος άνθρωπος προσφεύγει σε αυτή όταν έχει δυσκολίες για να θεραπεύσει τα προβλήματά του. Αναθέτει στην ελπίδα να τον σώσει. Βέβαια, όπως λένε οι ειδικοί, η ελ-



Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

απόψεις

Ο Τζόγος δεν είναι ανίκητος

πίδα σώζει τον άνθρωπο, όταν «βασίζεται σε μια ισχυρή πίστη και είναι λογική». Το πάθος όμως για τα πόκερ μασίνες στερείται λογικής. Γιατί μέσα σε αυτό το τεχνητό κλίμα, η ελπίδα «το τονωτικό» των ανθρώπων που βρίσκονται σε δύσκολη οικονομική κατάσταση γίνεται απελπισία, καθώς το υστέρημά τους καταβροχθίζεται λαιμαργα από τα πόκια.

ΚΑΘΕ Σαρκοφάγος έκλινε μέσα στα αστάλινα σπλάχνα της ένα πολύτιμο σκεύος, που δημιουργούσε στον άνθρωπο μια ακατανίκητη περιέργεια, αλλά και μια ελπίδα να το κατακτήσει, που λόγω της πολύτιμης αξίας του θα του έλυσε όλα τα προβλήματα της ζωής του. Έμενε λοιπόν η ομάδα του αρχαιολόγου να ανοίξει τη μαρμαρίνη Σαρκοφάγο. Η προσδοκία πως εκεί μέσα υπήρχε το πιο πολύτιμο χρυσό αντικείμενο, ένα αίσθημα συνηθισμένο στον αρχαιολόγο και την ομάδα του, που παρά το επικίνδυνο

της αποστολής, θα μπορούσε το πλούτιμο αυτό σκεύος λόγω της ανυπολόγιστης αξίας του να τους άλλαζε για πάντα τη ζωή προς το καλύτερο. Έκριναν πως ήταν έτοιμοι για την τελευταία πράξη. Κατέβηκαν στον τάφο. Τότε είδαν κάτι που ήταν αδύνατο να το φανταστούν. Ποτέ έως τότε δεν είχαν βρεθεί μπροστά σε τέτοιο ολόχρυσο σκεύος. Μπήκε μέσα ο αρχαιολόγος για να βγάλει τον ολόχρυσο αυτό θησαυρό, αλλά αμέσως ακολουθεί η καταστροφή. Κλείνει η Σαρκοφάγος και μένουν τα όνειρα και οι ελπίδες μαζί με τον αρχαιολόγο για πάντα στα ανθρωποφάγα σπλάχνα της Σαρκοφάγου. Κάπως έτσι δεν γίνεται και με τον Τζόγο; Η ελπίδα για το εύκολο κέρδος και μετά η καταστροφή.

Η ΣΤΗΛΗ έχει αναφερθεί και στο παρελθόν πολλές φορές στις επιπτώσεις που έχει ο Τζόγος στην κοινωνία μας, κάτι όμως που εμμέσως πλην σαφώς, ενθαρρύνεται από τις

αποφάσεις που παίρνουν οι Πολιτειακές κυβερνήσεις οι οποίες βλέπουν τη λειτουργία περισσότερων Καζίνο ή τυχερών παιχνιδιών, σαν μια αστείουτη πηγή εισοδήματος για να «μπαλώνουν» άλλες τρύπες και να υλοποιούν κάποιες υποσχέσεις που έδωσαν στο λαό, ώστε να τους εμπιστευτεί για άλλη μια φορά τα νύια της Πολιτείας ή του Κράτους. Οι Πολιτειακές κυβερνήσεις βαρύνονται με δυο κατηγορίες. Την κατηγορία της ηθικής αυτουργίας –λόγω και έργω– στον εθισμό εκατομμυρίων πολιτών στον Τζόγο και της αισχροκέρδειας. Δημιουργεί κάθε Πολιτειακή κυβέρνηση, με τις αποφάσεις και τα έργα της, το κλίμα, τη συναισθηματική κατάσταση που στρέφει τον δοκιμαζόμενο πολίτη στον Τζόγο, για να του αρπάξει στη συνέχεια το υστέρημά του, με τη μορφή «θυσίας» στην ελπίδα. Η «ηλεκτρονική ελπίδα» καλλιεργείται σκόπιμα από αμοραλιστές κυβερνήσεις και ασυνείδητους κερδοσκόπους. Κυριολεκτούμε όταν τονίζουμε από αυτή εδώ τη στήλη ότι ο εθισμός στον Τζόγο δεν είναι ατομική επιλογή, αλλά η μοναδική επιλογή των αδηφάγων κερδοσκόπων με την αθέμιτη, απαράδεκτη και απάνθρωπη εκμετάλλευση της ανθρώπινης ελπίδας, με προέχουσα την εκάστοτε Πολιτειακή κυβέρνηση. Και εδώ προβαίνει το αγωνιώδες ερώτημα: Τι ελπίδα έχει ο ταλαίπωρος φτωχός να γλιτώσει από τη συνωμοσία Πολιτείας –Ιδιωτών να του αδειάζουν τις τσέπες καθημερινά προσφέροντάς του ελπίδα; Σίγουρα καμιά!

Ο ΤΖΟΓΟΣ δεν είναι ανίκητος! Είναι μια «έξις», που όπως μας έμαθε ο Αριστοτέλης, όταν διαφύγει τον έλεγχο της βούλησης και εκτραπεί μέχρι την υπερβολή, ας ήταν στην αρχή «αγαθή», γίνεται «κακή», που οδηγεί τον άνθρωπο στην καταστροφή. Αυτόν τον έλεγχο καλείται να καλλιεργήσει μέσα στη συνείδησή του ο Τζογαδόρος. Τον έλεγχο της βούλησης να μην εκτραπεί ο Τζόγος στην υπερβολή και γίνει πάθος. Και τότε ο ερασιτέχνης Τζογαδόρος έχει νικήσει το πάθος του για τον Τζόγο.



Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
will cater for birthdays,
corporate functions,
christenings
and your next event.

cafe • bar
Giorgio's
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555